

fejlagtigt, sige, at Grunden til, at Militærgifterne steg saa betydeligt, var, at Priserne paa de forskellige Artikler, som Militæret bruger, steg saa højt. Der er ogsaa Mulighed for, at Priserne vil blive ved at stige paa nødvendige Materialier af mest forskellig Art, som Militæret har Brug for, og derfor kan jeg ingenlunde indestaa for, at Summen 87½ Mill. Kr. ikke vil blive overskredet. Men en Ting vil jeg gerne slaa fast, efter at Udgifterne paa Finansloven, Tillægsbevillingsloven og ifølge de nye Love bestandig er steget, nemlig at alle har været enige om disse Udgifter. Der er i Virkeligheden ikke fra nogen Side her i Tinget rejst Indsigelse imod, at Udgifterne steg højere og højere, heller ikke af det ærede Medlem fra Æbeltoft. Han er gladelig ligesom de andre gaaet med til den meget forøgede Udgift, som efterhaanden paahviler det indeværende Finansaar.

Naar jeg ser hen til, hvad det ærede Medlem har sagt i Gaar, synes han endog saa at give Anvisning paa at forøge Udgifterne. Det ærede Medlem siger et Sted i sit Foredrag, at man neppe vil kunne komme ud af det med de Beløb, man i Øjeblikket har maattet anvende til forskellige Statsinstitutioner og andre Institutioner. Det ærede Medlem ender denne Del af sin Tale med at sige, at man vil komme til at understøtte saadanne Institutioner, fordi de ikke kan sætte deres Takster væsentligt op, og han nævner eksempelvis Højskoler, Børnehjem, Aandsvageanstalterne, Juelsminde Kysthospital, forskellige Opdragelsesanstalter af privat Art — og der vil komme meget mere af den Slags i det kommende Aar. Det ærede Medlem mener altsaa, at Udgifterne stadig vil stige paa dette Punkt. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at det maaske er noget letsindigt at give disse Institutioner Anvisning paa at komme til Statskassen og forlange større Understøttelse, fordi, som jeg har sagt en Gang før, Evnen sætter en vis Begrænsning, og Statskassen kan ikke yde mere, end den nu en Gang kan. Derfor beklager jeg for saa vidt, at man forhøjede Dyrtidstillæget fra 5 til 8 Mill. Kr.; ikke fordi jeg ikke under de paagældende Tjenestemænd og andre, hvad de fik, men fordi Rigsdagen, derved viste en Lyst til at overskride den Grænse, som Regeringen søgte at sætte af rent finansielle Grunde.

Naar det ærede Medlem betragter det nuværende Finansaar, er han altsaa ganske sikker paa Udgiften og mener endog saa,

den kan øges. Derimod synes han ikke at være sikker paa Indtægten. Det ærede Medlem sagde, at det vilde være letsindigt at regne f. Eks. med større Toldindtægter, hvorimod han gik ind paa, at man af en enkelt Skat, f. Eks. Børsskatten, kunde regne større Indtægt. Børsskatten er anslaaet til 2 Mill. Kr. I de første 4 Maaneder af indeværende Aar har den givet 2½ Mill. Kr., og antagelig bliver Maj lig April, Galskaben synes at vedvare. Naar Indenrigsministeren i Dag brugte det Udtryk, at der er mere mellem Himmel og Jord, end Børsen drømmer om, maa jeg sige, at jeg ved ikke rigtigt, om Børsen drømmer, men den ligner maaske nok i Øjeblikket Hamlet deri, at den synes at være ret afsindig, han vilde i alt Fald udgive sig derfor; men ellers handler den mere, end den drømmer, og handler saaledes, at Børsskatten i hver af de sidste Maaneder gav 800,000 Kr. i Statskassen. Hvis den nævnte Forudsætning holder Stik, vil Børsskatten — for at bruge det populære Udtryk — give 1,600,000 Kr. i de første to Maaneder af dette Finansaar; og da kan man dog sige, at der er Sandsynlighed for, at den vil give ¼ Mill. i de følgende 10 Maaneder, uden at jeg dog paa nogen Maade vil binde mig til, at det bliver Tilfældet; enhver kan tænke sig, at der kunde indtræde saadanne Forhold, indtræffe saadanne Hændelser, at denne Skat gik betydeligt ned. Paa dette ene Punkt indrømmer nu altsaa det ærede Medlem, at der kan komme en Forhøjelse, hvorimod det ærede Medlem ikke indrømmede det for de andre Punktets Vedkommende, men derved gør det ærede Medlem jo Uret imod sin egen Opstilling. Skal vi gaa ud fra den forhaandenværende Stilling, maa vi gaa ud fra de Indtægter, vi har haft, saaledes som de efter de nuværende Erfaringer kan stilles op; det synes jeg ikke, man kan komme bort fra. Jeg ved meget vel, at der kan tænkes Tilfælde, hvorunder Indtægterne kan svinge meget, men saa kan man ogsaa tænke sig Tilfælde, i hvilke Udgifterne ikke vilde kunne afholdes; dette er umuligt for os at regne med. Vi maa regne med det, vi for Øjeblikket ser for os.

Naar jeg vender mig til Toldindtægterne eller rettere til Forbrugsafgifterne, hvad det ærede Medlem sikkert ogsaa har ment med Udtrykket Toldindtægterne, har Forholdet været dette, at Forbrugsafgifterne for 1915—16 beløb sig til 58,8 Mill. Kr. Paa den nugældende Finanslov er de anslaaede til 56,7 Mill. Kr., det vil altsaa sige